

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 13.11.2007
KOM(2007) 698 endelig

2007/0248 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om forbrugerbeskyttelsessamarbejde

(forelagt af Kommissionen)

{SEK(2007) 1472}

{SEK(2007) 1473}

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS BAGGRUND

• **Begrundelse og formål**

I et åbent og inklusivt informationssamfund, der muliggør en jævn og løbende udvikling af nye tjenester og anvendelser, som kan tages i brug over en bred front, er det afgørende, at forbrugernes og brugernes rettigheder beskyttes effektivt, herunder retten til privatlivets fred og retten til databeskyttelse i forbindelse med elektronisk kommunikation. EU's rammelovgivning om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester bygger på den præmis, at et åbent marked med konkurrence giver de bedste muligheder for at fremme innovation og frit forbrugsvalg. Men i erkendelse af, at konkurrence i sig selv ikke altid betyder, at alle borgere får opfyldt deres behov, og at brugernes rettigheder beskyttes, er der som supplement til rammereglernes konkurrencebaserede vilkår fastsat særlige bestemmelser, der sikrer, at forsyningspligten opfyldes, og beskytter brugernes rettigheder og persondata.

Det foreliggende forslag er et af tre lovændringsforslag, som tilsammen skal reformere den nuværende rammelovgivning. Det indeholder ændringer til forsyningspligt-direktivet¹ og til direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation². Det andet ændringsforslag³ indeholder ændringer til de tre andre direktiver. Endelig går det tredje forslag ud på at oprette en europæisk myndighed for markedet for elektronisk kommunikation ("markedsmyndigheden")⁴. Med de tre lovgivningsforslag følger en konsekvensanalyse⁵ og en meddelelse, hvor de politiske hovedlinjer ridses op og der gøres rede for den offentlige høring⁶.

Med det foreliggende ændringsforslag tilpasses rammelovgivningen med en styrkelse af nogle af forbruger- og brugerrettighederne (især for at gøre informationssamfundet mere tilgængeligt for alle); der skal sikre at den elektroniske kommunikation er tillidvækkende, sikker og pålidelig, og at den yder en høj grad af beskyttelse af enkeltpersoners privatliv og personlige data. Forslaget ændrer ikke forsyningspligtens nuværende omfang eller principper i EU, for derom skal der holdes en særlig høring i 2008. Det ligger på linje med Kommissionens program for bedre regulering, hvis formål er at sikre, at lovgivningsmæssige indgreb står i et rimeligt forhold til de politiske mål, og det indgår i Kommissionens helhedsstrategi for at styrke og komplettere det indre marked.

De særlige mål for dette forslag er:

1. at styrke og forbedre forbrugerbeskyttelsen og brugernes rettigheder i den elektroniske kommunikationssektor, bl.a. ved at give forbrugerne flere oplysninger om

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, EFT L 108 af 24.4.2002.

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor, EFT L 201 af 31.7.2002.

³ KOM(2007) 697.

⁴ KOM(2007) 699.

⁵ SEK(2007) 1472.

⁶ KOM(2007) 696.

priser og leveringsvilkår og ved at lette handicappede brugere adgangen til og brugen af elektronisk kommunikation, herunder alarmtjenester, og

2. at styrke beskyttelsen af den enkeltes privatliv og persondata i den elektroniske kommunikationssektor, især ved strengere bestemmelser om sikkerhed og bedre midler til håndhævelse.

- **Generel baggrund**

Som led i den fornyede Lissabon-strategi for vækst og beskæftigelse stillede Kommissionen i juni 2005 et nyt strategiforslag - i2010-initiativet: Et europæisk informationssamfund som middel til vækst og beskæftigelse - hvor der opstilles en strategisk ramme for at fremme en åben og konkurrencebaseret digital økonomi. En af de centrale udfordringer for etableringen af et europæisk samarbejdsområde for information - en af hjørnepillerne i i2010-initiativet - er en reform af rammebestemmelserne, hvor der i særlig grad vil blive lagt vægt på sikkerhed og beskyttelse af privatlivets fred og af persondata. Dertil kommer som en afgørende forudsætning for, at informationssamfundet kan blive tilgængeligt for alle, at forsyningspligten er tilstrækkelig omfattende.

Som foreskrevet i principperne for bedre regulering skal reglerne jævnlige tages op til fornyet overvejelse for at sikre, at de holder trit med udviklingen i teknologien og på markedet. Den 29. juni 2006 aflagde Kommissionen rapport⁷ over for Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan EU's regelsæt for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester fungerer. Det noteres her, at regelværket har medført til væsentlige fordele for borgere, forbrugere og virksomheder i form af bedre valgmuligheder, lavere priser og mere innovation, men at det kan forbedres, hvad angår forbrugerbeskyttelse og sikkerhed, således at det følger bedre med den teknologiske udvikling og fremtidssikres for det kommende tiår.

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

Forslaget går ud på at ændre to direktiver: forsyningspligt-direktivet og direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

Forsyningspligt-direktivet fastsætter sektorspecifikke regler, der supplerer den almindelige EU-ret inden for forbrugerbeskyttelse. Direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation indfører særlige bestemmelser for sektoren for elektronisk kommunikation som supplement til direktiv 95/46/EF om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

2. HØRING AF DE BERØRTE PARTER OG KONSEKVENSVURDERING

- **Høring af de berørte parter**

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og respondenternes overordnede profil

⁷ KOM(2006) 334 endelig.

Kommissionens tjenestegrene iværksatte en høring i to faser ved udgangen af 2005. I første fase blev der udsendt en opfordring til at indsende bidrag, og der blev (i januar 2006) holdt en offentlig høring med over 440 deltagere, hvortil der kom cirka 160 bidrag fra berørte parter. I indkaldelsen af bidrag blev parterne opfordret til at fremsætte deres synspunkter på generelle forhold vedrørende reguleringen af elektronisk kommunikation. Disse synspunkter blev der taget hensyn til under forberedelsen af Kommissionens meddelelse af 29. juni 2006 om revurderingen⁸ og det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene samt konsekvensvurderingen. Med udsendelsen af disse dokumenter iværksattes den anden fase af den offentlige høring, som løb til oktober 2006. I oktober 2006 blev der holdt et offentligt møde, hvor de berørte parter kunne tilkendegive deres synspunkter på høringens dokumenter. I alt blev der modtaget 224 indlæg fra et bredt udsnit af berørte parter i og uden for EU. Der kom skriftlige kommentarer fra 52 erhvervs sammenslutninger, 12 brancheforeninger og fagforeninger over 15 brugersammenslutninger samt fra 18 medlemsstater og de europæiske tilsynsmyndigheders gruppe.

Sammenfatning af svarene og af, hvordan disse er taget i betragtning

I almindelighed fik forslagene på forsyningspligtområdet støtte fra forbrugerorganisationerne og fra tilsynsmyndighedernes gruppe såvel som fra de fleste medlemsstater. Operatørerne, derimod, gik generelt ind for selvregulering og samregulering. Det var især tilfældet, når det gjaldt om at gøre taksterne mere gennemskuelige og om at gøre det lettere for handicappede at benytte sig af elektroniske kommunikationstjenester og elektronisk kommunikationsudstyr og at få adgang til alarmtjenester.

Hvad angår forslagene om at styrke sikkerhedsbestemmelserne i direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation, viste indlæggene udbredt opbakning til de generelle målsætninger, mens holdningerne til de midler, der foreslås for at nå målene, var mere nuancerede. I almindelighed gav medlemsstaterne udtryk for forsigtig støtte til Kommissionens forslag, forbrugerorganisationerne var også positivt indstillede, og databeskyttelse myndighederne mente, at Kommissionens forslag ikke var vidtgående nok. Derimod var erhvervslivet tilbøjeligt til at gå ind for alternativer, der ikke indebærer regulerende indgreb. Der er taget hensyn til høringsresultaterne i det foreliggende forslag.

• **Ekspertbistand**

Relevante videnskabelige områder/eksperter

Undersøgelse: "Preparing the next steps in regulation of electronic communications — a contribution to the review of the electronic communications regulatory framework" (Hogan & Hartson, Analysys), 2006.

Sammendrag af rådgivning, der er modtaget og anvendt

Undersøgelsen bekræftede, at de regulerende rammeforskrifter, deres formål og den generelle fremgangsmåde er fornuftige som helhed betragtet. Den pegede dog på, at der er behov for justeringer på visse områder.

Undersøgelsen gennemgik de regler, der skal beskytte brugernes rettigheder samt privatlivets fred, sikkerhed og fortrolighed i forbindelse med online-kommunikation. Den konkluderer

⁸ Jf. fodnote 7.

med en række anbefalinger til ændringer, herunder bedre gennemskuelse og offentliggørelse af oplysninger over for slutbrugerne, indførelse i direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation af anmeldelser af brud på sikkerheden og en udtrykkelig ret for de nationale myndigheder til at fastsætte retningslinjer om sikkerhed.

Midler til at gøre eksperternes råd offentligt tilgængelige

Undersøgelsen foreligger på:

http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecomm/library/ext_studies/index_en.htm#2006

• **Konsekvensanalyse**

Rapporten om konsekvensanalysen fra juni 2006 indeholder en foreløbig gennemgang af et sæt politiske valgmuligheder, der præsenteres i store træk. Efter den offentlige høring blev analysen gjort mere detaljeret. Den anden konsekvensanalyse offentliggøres sammen med det her foreliggende forslag og fokuserer på mere specifikke valgmuligheder for de mest vidtrækkende elementer af det.

De største virkninger får ændringerne for virksomheder, myndigheder, borgere og det europæiske samfund i almindelighed, eftersom alle bruger elektronisk kommunikation. Denne gruppe er ikke homogen, og dens medlemmer har ofte modstridende interesser. De centrale aktører, som de foreliggende forslag påvirker, er leverandører af elektroniske kommunikationstjenester og netoperatører samt de nationale tilsynsmyndigheder.

Konsekvensanalysen foreligger på:

http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecomm/library/public_consult/index_en.htm#communication_review

3. FORSLAGETS RETLIGE ELEMENTER

• **Resumé af forslaget**

Forslaget går ud på at ændre forsyningspligtdirektivet og direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation.

De vigtigste ændringsforslag til forsyningspligtdirektivet er:

- at forbedre gennemskuelse og offentliggørelsen af oplysninger til slutbrugerne
- at gøre det lettere for handicappede at bruge og få adgang til elektronisk kommunikation
- at gøre det lettere for forbrugerne at skifte udbyder, bl.a. ved: at styrke bestemmelser om nummerportabilitet
- at forbedre forpligtelserne med hensyn til alarmtjenester
- at sikre grundlæggende tilslutningsmuligheder og servicekvalitet og

- at modernisere visse af direktivets bestemmelser for at bringe dem på linje med udviklingen i teknologien og på markedet, herunder at ophæve et antal forældede eller overflødige bestemmelser.

I direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation er de vigtigste forslag:

- at gøre det obligatorisk at anmelde brud på sikkerheden, der fører til, at brugeres persondata går tabt eller ødelægges
- at styrke gennemførelsen af bestemmelser om net- og informationssikkerhed, der skal vedtages i samråd med markedsmyndigheden
- at styrke gennemførelsen og håndhævelsen af bestemmelser, der skal sikre, at medlemsstaterne råder over tilstrækkelige midler til at bekæmpe spam
- at gøre det klart, at direktivet også gælder for offentlige kommunikationsnet med dataindsamlings- og identifikationsudstyr (herunder kontaktfrie anordninger, som f.eks. indgår i RFID-udstyr)
- at modernisere visse af direktivets bestemmelser, der er blevet forældede, herunder at ophæve et antal forældede eller overflødige bestemmelser.

- **Retsgrundlag**

EF-traktatens artikel 95

- **Subsidiaritetsprincippet**

Forslaget går ud på at ændre eksisterende rammelovgivning på EU-plan og vedrører dermed et område, hvor Fællesskabet allerede har udøvet sin kompetence. Det er derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. EF-traktatens artikel 5. Rammebestemmelserne følger princippet om decentral regulering i medlemsstaterne, idet de nationale myndigheder får ansvaret for at føre tilsyn med de nationale markeder efter et fælles sæt principper og procedurer.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, fordi det sigter mod et mindstemål af harmonisering og overlader det til medlemsstaterne eller de nationale tilsynsmyndigheder at fastlægge gennemførelsesforanstaltninger. Når der bliver behov for en højere grad af harmonisering, er der givet Kommissionen mulighed for at vedtage detaljerede tekniske gennemførelsesforanstaltninger. Derved bliver forhåndsreguleringen tilstrækkelig smidig til, at der kan reageres på de løbende teknologiske og markedsmæssige ændringer i sektoren, samtidig med at de mål og principper, som lovgiveren har fastsat, overholdes.

De ændringer, der stilles forslag om, er ikke mere vidtgående, end hvad der er nødvendigt for at nå målet om en bedre regulering af sektoren og en bedre beskyttelse af brugernes rettigheder. De er derfor i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. EF-traktatens artikel 5.

- **Reguleringsmiddel/-form**

Foreslået instrument: direktiv.

Der er ikke mulighed for at benytte andre midler, da forslaget går ud på at ændre to eksisterende direktiver.

4. FØLGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen følger for Fællesskabets budget.

5. YDERLIGERE OPLYSNINGER

- **Forenkling**

Det foreliggende forslag vil forenkle de administrative procedurer hos myndighederne ved at lade en række forældede bestemmelser udgå, f.eks. pligten til at fastsætte et minimumssæt af faste kredsløb og andre forpligtelser efter tidligere rammebestemmelser (takster i detailledet, operatørforvalg og fast operatørvalg). Forenklingerne for de nationale tilsynsmyndigheder omfatter også ophævelsen af kravet om, at de skal indsende oplysninger om den iværksatte kontrol med detailledet og om, hvilke regnskabssystemer de pågældende virksomheder benytter.

Andre forældede bestemmelser foreslås ophævet, f.eks. de bestemmelser, der skulle lette overgangen mellem de "gamle" rammeregler fra 1998 og reglerne fra 2002.

Forslaget indgår i Kommissionens rullende program for ajourføring og forenkling af fællesskabsretten og dens lovgivnings- og arbejdsprogram med referencen 2007/INFSO/001.

- **Ophævelse af gældende retsfor skrifter**

Vedtages forslaget, ophæves Kommissionens afgørelse af 24. juli 2003 om det minimumssæt af faste kredsløb med harmoniserede specifikationer og tilhørende standarder, som der henvises til i artikel 18 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligt direktivet)⁹.

- **Forny et gennemgang/revision/udløbsklausul**

De direktiver, der skal ændres, indeholder i forvejen en bestemmelse om forny et gennemgang med jævne mellemrum.

- **Sammenligningstabel**

Medlemsstaterne skal sende Kommissionen teksten til de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktivet og en sammenligningstabel mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

- **Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde**

Den foreslåede retsakt er relevant for EØS og bør derfor omfatte hele EØS-området.

⁹ EUT L 186 af 25.7.2003, s. 43.

- **Gennemgang af forslaget**

Artikel 1: ændringer til forsyningspligt direktivet

De foreslåede ændringer er rettet mod følgende forhold:

Bedre gennemskuelighed og offentliggørelse af oplysninger til slutbrugerne

Artikel 21, stk. 2 til 6: Formålet er at øge prisgennemskueligheden til gavn for forbrugerne ved at pålægge operatørerne pligt til at offentliggøre sammenlignelige, fyldestgørende og ajourførte oplysninger i en let tilgængelig form (stk. 2), ved at lade tredjeparter benytte offentligt tilgængelige takster (f.eks. til at sælge eller på anden måde udbyde interaktive guider) og ved at lade de nationale tilsynsmyndigheder at stille sådanne guider til rådighed, når de ikke findes på markedet (stk. 3). Tilsynsmyndighederne får beføjelser til at kræve, at operatørerne gør deres priser mere gennemskuelige (stk. 4), og at de oplyser klart om eventuelle restriktioner på alle former for indhold og anvendelser (stk. 5). Formålet med at give Kommissionen beføjelse til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger er at sikre et mindstemål af harmonisering på dette område, hvor der er behov for det (stk. 6).

Lettere vilkår for handicappedes brug af og adgang til elektronisk kommunikation

Artikel 7: Her får medlemsstaterne en udtrykkelig *pligt* til at træffe særlige foranstaltninger for handicappede brugere, i stedet for *mulighed* for at gøre det.

Artikel 22: Tilsynsmyndighedernes beføjelser til at forlange, at operatørerne offentliggør oplysninger til slutbrugerne om kvaliteten af deres ydelser, udvides til også at omfatte ligeværdige adgangsmuligheder for handicappede slutbrugere.

I artikel 26, stk. 4, pålægges det medlemsstaterne at sikre, at handicappede slutbrugere kan få adgang til alarmtjenester, således at elektronisk kommunikation for alvor kan blive en mulighed, alle har.

I artikel 33 indføres der en mekanisme på EU-plan til løsning af problemer med e-tilgængeligheden for at sikre, at handicappede brugere har lige så god adgang til elektroniske kommunikationstjenester som andre slutbrugere (stk. 4). I stk. 3 forlanges det, at medlemsstaterne oplyser markedsmyndigheden om, hvilke foranstaltninger de har truffet, og hvilke fremskridt der er gjort med e-tilgængeligheden.

Udbygget forpligtelse til opkaldslokalisering over for alarmtjenester

Artikel 26: Her moderniseres direktivet, så det kommer på omgangshøjde med udviklingen på markedet og i teknologien. Det skal sikres, at brugere af en tjeneste, der tilbyder udgående opkald, kan få forbindelse med alarmtjenester (stk. 2), og pligten til at videregive oplysninger til beredskabsmyndighederne skal styrkes (stk. 5). Formålet med i stk. 7 at give Kommissionen beføjelse til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger er at sikre et mindstemål af harmonisering på dette område, hvor der er behov for det.

Basistilslutning og servicekvalitet ("netneutralitet og frit forbrugsvalg")

I artikel 20, stk. 5, indføres der en mekanisme, som skal føre til større åbenhed om mulige restriktioner for slutbrugernes valg af lovligt indhold og lovligt applikationer, således at

brugerne kan træffe et oplyst valg mellem tjenesterne, og dermed få fuldt udbytte af den teknologiske udvikling i informationsamfundet.

Artikel 22: giver de nationale tilsynsmyndigheder beføjelse til at forebygge forringelse af servicekvaliteten ved at fastsætte nedre grænser for kvaliteten af nettransmissionstjenester for slutbrugere. Formålet med at give Kommissionen beføjelse til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger er at sikre et mindstemål af harmonisering på dette område, hvor der er behov for det (stk. 3).

Andre rettigheder for forbrugere og brugere

Artikel 9 giver de nationale tilsynsmyndigheder mulighed for at overvåge taksterne i detaljledet, hvis der ikke er udpeget forsyningspligtige virksomheder, og anvendelsesområdet for de særlige takstvalgmuligheder tydeliggøres. I stk. 3 tilføjes handicap som et nyt kriterium.

I artikel 20, stk. 2, litra h), sikres det, at forbrugeraftaler indeholder et minimum af oplysninger om sikkerheden i forbindelse med elektronisk kommunikation.

I artikel 20, stk. 4, sikres det, at udbydere af elektroniske kommunikationstjenester informerer deres kunder korrekt om, hvorvidt der gives adgang til alarmtjenester.

I artikel 20, stk. 6, sikres det, at slutbrugere, før kontrakterne indgås (og derefter med jævne mellemrum), får tydelige oplysninger om deres pligt til at overholde reglerne om ophavsret og beslægtede rettigheder foruden om de mest almindelige overtrædelser og om, hvilke retlige følger de kan få. Dette indskrænker ikke anvendelsen af bestemmelserne i direktiv 2000/31/EF om elektronisk handel¹⁰.

Artikel 27, stk. 2 og 3: Formålet er at fremme udviklingen af det europæiske telefonnummerområde (ETNS), hvor der er mulighed for at udbyde paneuropæiske tjenester.

Artikel 28, stk. 1 og 2, skal fremme tjenester, der ydes over grænserne, og dermed bidrage til, at det indre marked bliver en realitet over alt for borgerne og erhvervslivet.

Artikel 30: For at sikre, at forbrugere kan få fuldt udbytte af nummerportabiliteten, skal den ikke længere kun gælde offentligt tilgængelige telefonitjenester; i stedet knyttes den til retten til numre i de nationale nummerplaner. Desuden begrænses den tid, det må tage at gennemføre en effektiv portering af et nummer, til én arbejdsdag. I stk. 4 indføres der en procedure, der giver mulighed for tilpasninger til den fremtidige teknologiske udvikling. Disse regler suppleres med ændringer i bilag I, del C. Desuden får de nationale tilsynsmyndigheder pligt til at sørge for, at forbrugere ikke afskrækkes fra at skifte udbydere, når det er i deres interesse at gøre det.

Artikel 31: For at sikre, at reglerne om fordelingspligt ("must carry") er rimelige i forhold til den markedsmæssige og teknologiske udvikling, skærpes medlemsstaternes pligt til at genoverveje og begrunde disse regler.

Artikel 33: Hensigten med det nye afsnit er at sikre, at forbrugernes interesser tages tilstrækkeligt i betragtning i de nationale tilsynsmyndigheders beslutningsproces.

¹⁰ EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.

Tekniske tilpasninger af direktivets ordlyd

I artikel 1, stk. 1, afspejler ændringen det forhold, at visse aspekter af terminaludstyret er omfattet af rammebestemmelserne. Dette ligger på linje med bestemmelserne om handicappede brugeres adgang til og brug af elektronisk udstyr, inklusive terminaludstyr.

I artikel 2, litra c), tydeliggøres definitionen af offentligt tilgængelige telefonitjenester. Ændringen ligger på linje med ændringen i artikel 26, da pligten til at give adgang til alarmtjenester kun gælder for visse udbydere. Det klargøres desuden, at når der er pligt til at give adgang til alarmtjenester, kan brugerne kalde 112-nummeret gratis og uden brug af betalingsmidler.

I artikel 4 foretages der en teknisk tilpasning til forsyningspligtens udformning, idet adgangen skilles fra udbuddet af elektroniske kommunikationstjenester. Det påvirker ikke forsyningspligttydelserne eller deres omfang over for forbrugere og slutbrugere.

I artikel 8, stk. 3, får de nationale tilsynsmyndigheder mulighed for at bedømme, hvilke virkninger det vil få, hvis en forsyningspligtig udbyder vil afhænde sit accesnet til en særskilt juridisk enhed.

Ændringen i artikel 23 ligger på linje med indførelsen af et særligt kapitel om sikkerhed i rammedirektivet, direktiv 2002/21/EF.

Ændringen i artikel 26, stk. 1, ligger på linje med ændringen af artikel 2, litra c).

Artikel 37: Udvalgsproceduren ajourføres i forhold til den ændrede afgørelse 1999/468/EF.

Følgende bestemmelser ændres for at bringe dem på linje med teknologiske og markedsmæssige ændringer:

- Artikel 20, stk. 2 og 3
- Artikel 25
- Artikel 27, stk. 1 og 2
- Artikel 29
- Artikel 34
- Bilag I, II og III¹¹.

Ophævelse af forældede bestemmelser

I artikel 1, stk. 2, udgår henvisningen til udbud af faste kredsløb fordi den er forældet (se ændringerne til artikel 18 nedenfor).

¹¹ Det overvejes også, om bilag VI's bestemmelser om interoperabilitet mellem digitalt forbrugerudstyr stadig er hensigtsmæssige. Disse undersøgelser er imidlertid endnu ikke afsluttet, hvorfor beføjelserne til at bruge udvalgsproceduren giver Kommissionen en mulighed for at ændre disse bestemmelser hurtigere (artikel 35 og 37).

Artikel 2, litra b: Definitionen er blevet overflødig og udgår.

Artikel 16 handler om medlemsstaternes pligt til at lette overgangen mellem bestemmelserne fra 1998 og bestemmelserne fra 2002. Den er nu uaktuel og ophæves derfor.

Artikel 17, stk. 3, er overflødig og ophæves. De pågældende oplysninger får Kommissionen fra de nationale tilsynsmyndigheder efter "artikel 7-proceduren". Desuden kan Kommissionen forelægge de nationale tilsynsmyndigheder begrundede anmodninger om oplysninger (artikel 5, stk. 2, i rammedirektivet, 2002/21/EF).

Artikel 18 ophæves, da det ikke længere er nødvendigt at opretholde pligten til et minimumssæt af faste kredsløb. Pligten var velbegrundet, da 2002-bestemmelserne trådte i kraft, fordi der dengang ikke var tilstrækkelig konkurrence på markedet endnu. Denne ændring medfører, at bilag VII ophæves, og at der foretages en mindre rettelse i artikel 35.

Artikel 19 er overflødig og ophæves. Den blev taget med i forsyningspligt-direktivet for at lette overgangen fra de gamle bestemmelser fra 1998 til de nye fra 2002. Fast operatørvalg og operatørforvalg er en af de pligter, som de nationale tilsynsmyndigheder kan pålægge operatører med en stærk markedsposition. Sådanne forpligtelser bør snarere fastsættes i adgangsdirektivet, 2002/19/EF.

Artikel 2: Ændringer i direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation

De foreslåede ændringer har følgende formål:

Netoperatørers og internetudbydere s anmeldelse af brud på sikkerheden

I artikel 4, stk. 3, sikres det, at slutbrugerne oplyses om brud på sikkerheden, der medfører, at deres persondata går tabt eller på anden måde beskadiges, og om, hvilke forholdsregler man kan eller bør træffe for at minimere mulige økonomiske tab eller skader for samfundet som følge af sådanne sikkerhedsbrud.

I artikel 4, stk. 4, sikres et minimumsniveau af harmonisering, ved at Kommissionen får mulighed for i relevante tilfælde at vedtage tekniske gennemførelsesforanstaltninger på sikkerhedsområdet og vedrørende oplysning om brud på sikkerheden, på basis af ekspertråd-givning fra markedsmyndigheden.

Bedre håndhævelse

I artikel 13, stk. 6, indføres der bl.a. mulighed for, at internetudbydere kan tage retslige skridt mod spammere, hvad der kan blive et vigtigt våben i kampen mod uønskede reklamehenvendelser i Europa.

Artikel 15a styrker de gældende redskaber til gennemførelse og håndhævelse for at sætte de kompetente myndigheder i stand til at gribe effektivt ind over for overtrædelser. For at sikre harmoniserede vilkår for tjenesteudbud, der medfører datastrømme på tværs af grænserne, får Kommissionen beføjelse til at vedtage tekniske gennemførelsesforanstaltninger på dette område på grundlag af ekspertråd-givning fra markedsmyndigheden.

Tekniske tilpasninger af direktivets ordlyd

I artikel 2, litra e), tilpasses definitionen af "opkald" for at sikre overensstemmelse i hele regelsættet.

I artikel 3, stk. 1, gøres det klart, at direktivet også gælder for offentlige kommunikationsnet med dataindsamlings- og identifikationsudstyr (herunder kontaktfrie anordninger som f.eks. RFID-udstyr)

I artikel 5, stk. 3, sikres det, at det fortsat er forbudt i EF-retten at bruge spionsoftware og anden skadelig software, uanset hvilken metode der bruges til at føre det frem til og installere det i en brugers udstyr (distribution ved download fra internettet eller via eksterne lagermedier som cd-rom, usb-nøgler, flashdrev osv.).

Artikel 14a indfører en standardbestemmelse om udvalgsproceduren.

Ophævelse af forældede bestemmelser

Artikel 3, stk. 2 og 3, ophæves som overflødige. Undtagelser begrundet i teknisk uigennemførlighed eller uforholdsmæssigt høj pris vil være overflødige, når disse ændringer får virkning.

Artikel 3 Ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 om forbrugerbeskyttelsessamarbejde

Her er der tale om beskyttelsen af forbrugerne mod uønskede reklamehenvendelser ("spam"). Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 af 27. oktober 2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse ("forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde")¹² ændres for at styrke samarbejdet om og håndhævelsen af bestemmelserne på tværs af grænserne ved hjælp af en eksisterende fællesskabsmekanisme, der er fastlagt i denne forordning.

¹² EUT L 364 af 9.12.2004, s. 1.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om forbrugerbeskyttelsessamarbejde

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³,

efter at have hørt den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse⁴,

i henhold til proceduren i traktatens artikel 251⁵, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangs-direktivet)⁶, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet)⁷, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet)⁸, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligt-direktivet)⁹ og Europa-Parlamentets og Rådets

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁶ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 7.

⁷ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 21.

⁸ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.

⁹ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51.

direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation)¹⁰ udgør de nuværende rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, som Kommissionen jævnligt skal tage op til fornyet vurdering, bl.a. for at afgøre, om den teknologiske og markedsmæssige udvikling giver grund til ændringer.

- (2) Resultaterne af en sådan vurdering fremlagde Kommissionen i meddelelsen af 29. juni 2006 til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om revurderingen af EU's regelsæt for elektroniske kommunikationsnet og tjenester.
- (3) Reformen af EU's regelsæt for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, der også skærper kravene om imødekommenhed over for brugere med handicap, er et afgørende skridt på vejen mod et europæisk samarbejdsområde for information og samtidig mod et informationssamfund, der er åbent for alle. Disse målsætninger indgår i denne strategiske ramme for udviklingen af informationssamfundet, som Kommissionen har beskrevet i en meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen "i2010 - et europæisk informationssamfund som middel til vækst og beskæftigelse".
- (4) Af klarheds- og enkelhedshensyn indeholder denne retsakt kun ændringerne til direktiv 2002/22/EF og 2002/58/EF.
- (5) Der er behov for at tilpasse nogle af definitionerne af hensyn til princippet om teknologineutralitet og for at holde trit med teknologiudviklingen. Navnlig bør vilkårene for udbuddet af en tjeneste adskilles fra de egentlige definatoriske elementer i en offentligt tilgængelig telefonitjeneste, dvs. en tjeneste, der giver offentligheden mulighed for at foretage og modtage indenlandske og/eller internationale opkald direkte eller indirekte via operatørforvalg eller fast operatørvalg eller videresalg ved hjælp af et eller flere numre i en national eller international telefonnummerplan. En tjeneste, der ikke opfylder disse betingelser, er ikke en offentligt tilgængelig telefonitjeneste.
- (6) Det er nødvendigt at tydeliggøre anvendelsen af visse bestemmelser for at tage højde for situationer, hvor en udbyder videresælger, evt. under andet navn, offentligt tilgængelige telefonitjenester, der udbydes af en anden virksomhed.
- (7) Den teknologiske og markedsmæssige udvikling har medført, at nettene i stigende grad går over til IP-teknologi ("Internet Protocol"), og at forbrugerne i stigende grad kan vælge mellem flere konkurrerende udbydere af taletelefoni. Derfor bør medlemsstaterne kunne adskille forsyningspligt, der angår oprettelse af en forbindelse til det offentlige kommunikationsnet fra en fast lokalitet, fra forsyningspligt, der angår udbud af en offentligt tilgængelig telefonitjeneste (herunder opkald til alarmtjenester via 112-nummeret). En sådan adskillelse bør ikke påvirke omfanget af den forsyningspligt, der er fastlagt og revurderet på fællesskabsplan. De medlemsstater, der benytter andre nationale alarmnumre ved siden af 112, bør kunne pålægge

¹⁰ EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

virksomhederne tilsvarende forpligtelser til at give adgang til disse nationale alarmnumre.

- (8) De nationale tilsynsmyndigheder bør kunne følge udviklingen og detailtaksternes niveau for tjenester, der henhører under det forsyningspligtige område, også i de tilfælde, hvor en medlemsstat endnu ikke har udpeget en virksomhed til at varetage forsyningspligten.
- (9) Forpligtelser, hvis formål var at lette overgangen fra de gamle rammebestemmelser fra 1998 til regelværket fra 2002, er blevet overflødige og bør ophæves sammen med andre bestemmelser, der overlapper og falder sammen med dem, der er fastlagt i direktiv 2002/21/EF.
- (10) Kravet om, at der skal udbydes et minimumssæt af faste kredsløb på detailniveau, som var nødvendigt for at sikre, at 1998-bestemmelserne på området faste kredsløb, hvor der på tidspunktet for 2002-reglernes ikrafttræden endnu ikke var tilstrækkelig konkurrence, fortsat ville finde anvendelse, er ikke længere nødvendigt og bør ophæves.
- (11) Der er risiko for, at et fortsat pålæg direkte fra EF-lovgivningen om operatørforvalg og fast operatørvalg vil hæmme den teknologiske udvikling. Sådanne afhjælpende foranstaltninger bør snarere pålægges af de nationale tilsynsmyndigheder på baggrund af en analyse af markedet i overensstemmelse med procedurerne i direktiv 2002/21/EF.
- (12) Udbyderne af elektroniske kommunikationstjenester bør sørge for, at deres kunder får tilstrækkelige informationer om, hvorvidt der ydes adgang til alarmtjenester, og at de får klare og gennemsikrelige oplysninger i den oprindelige kundekontrakt og derefter med jævne mellemrum, f.eks. i faktureringsoplysningerne til kunden. Kunderne bør endvidere holdes nøje orienteret om, hvad udbyderen af den elektroniske kommunikationstjeneste gør for at imødegå trusler mod sikkerheden eller som reaktion på en sikkerheds- eller integritetshændelse, da dette kan få direkte eller indirekte virkninger for kundernes data, privatlivsbeskyttelse eller andre aspekter af den tjeneste, der udbydes.
- (13) Abonnenternes ret til at opsiges deres kontrakt uden strafgebyr vedrører ændringer i kontraktvilkår, der fastlægges af udbydere af elektroniske kommunikationsnet og/eller -tjenester.
- (14) På et marked med konkurrence bør det være sikret, at slutbrugerne kan få adgang til og distribuere alt lovligt indhold og benytte alle lovlige applikationer og/eller tjenester efter eget valg, som anført i direktiv 2002/21/EF, artikel 8. Da elektronisk kommunikation får større og større betydning for forbrugerne og erhvervslivet, bør udbyderne af tjenesten og/eller nettet under alle omstændigheder give brugerne fuldstændige oplysninger om eventuelle restriktioner og/eller begrænsninger i brugen af de elektroniske kommunikationstjenester. Hvor konkurrencen ikke er effektiv, bør de nationale tilsynsmyndigheder iværksætte de afhjælpende foranstaltninger, som direktiv 2002/19/EF stiller til rådighed for dem, for at sikre, at brugernes adgang til bestemte typer af indhold eller applikationer ikke begrænses urimeligt.

- (15) Gennemskuelige, aktuelle og sammenlignelige tariffer er vigtige for forbrugerne på markeder med konkurrence mellem flere tjenesteudbydere. Forbrugere af elektroniske kommunikationstjenester bør let kunne sammenligne priserne for de forskellige tjenester, der tilbydes på markedet, på grundlag af takstoplysninger, der offentliggøres i en let tilgængelig form. For at gøre prissammenligningen let bør de nationale tilsynsmyndigheder have beføjelse til at forlange, at operatørerne udsender mere gennemskuelige tariffer, og til at sikre, at tredjeparter har ret til gratis at benytte offentligt tilgængelige tariffer, der er udsendt af virksomheder, som udbyder elektroniske kommunikationstjenester. De bør selv stille prisoversigter til rådighed, når markedet ikke har sørget for det. Operatørerne bør ikke have ret til betaling for en sådan brug af tariffer, der allerede er offentliggjort og dermed henhører under det offentlige domæne. Desuden bør brugerne, før de køber en tjeneste, have fyldestgørende oplysninger om prisen på og arten af den tilbudte tjeneste, navnlig hvis der lægges ekstragebyrer på et frikaldsnummer. Kommissionen bør kunne vedtage tekniske gennemførelsesbestemmelser for at sikre, at slutbrugerne nyder godt af ensartede principper for takstgennemskuelighed i Fællesskabet.
- (16) Et marked med konkurrence burde sikre, at brugerne kan få tjenester af den kvalitet, de efterspørger, men i særlige tilfælde kan det blive nødvendigt at sikre, at det offentlige kommunikationsnet har et mindstemål af kvalitet, der gør, at tjenesten ikke forringes, at der ikke blokeres for adgang, og at trafikken over nettene ikke forsinkes. Kommissionen bør navnlig kunne vedtage gennemførelsesforanstaltninger med det formål at fastsætte de kvalitetsnormer, de nationale tilsynsmyndigheder skal benytte.
- (17) I fremtidens IP-net, hvor udbuddet af en tjeneste kan være adskilt fra udbuddet af nettet, bør medlemsstaterne kunne fastlægge, hvilke skridt der bør tages for at sikre udbuddet af offentligt tilgængelige telefonitjenester ved hjælp af offentlige kommunikationsnet og uafbrudt adgang til alarmtjenester under omfattende netsammenbrud eller i tilfælde af force majeure.
- (18) Telefonistassistance omfatter mange forskellige former for betjening af slutbrugerne. Udbuddet af sådanne tjenester bør overlades til forretningsmæssige forhandlinger mellem udbydere af offentlige kommunikationsnet og udbydere af telefonistassistance, sådan som det er tilfældet med mange andre former for kundeservice, og der er ingen grund til, at det fortsat skal være obligatorisk at udbyde dem. Denne forpligtelse bør derfor ophæves.
- (19) Det bør være muligt for slutbrugerne at kalde og få adgang til alarmtjenester via enhver telefontjeneste, der kan etablere taleopkald ved hjælp af et eller flere numre i de nationale eller internationale telefonnummerplaner. Beredskabsmyndighederne bør kunne behandle og besvare opkald til nummer 112 mindst lige så hurtigt og effektivt som opkald til andre nationale alarmnumre. Det er vigtigt, at 112 bliver mere kendt, da det vil øge beskyttelsen og sikkerheden for borgere, der rejser i EU. Borgerne bør således bringes på det rene med, at 112 kan benyttes som fælles alarmnummer under rejser i enhver medlemsstat, og det bør bl.a. ske gennem oplysninger på opslag i internationale busterminaler, banegårde, havne og lufthavne samt i telefonbøger, telefonbokse og abonnements- og faktureringsmateriale. Pligten til at stille lokaliseringsoplysninger om den kaldende part til rådighed bør styrkes for at yde EU's borgere bedre beskyttelse. Operatørerne bør således automatisk og uopfordret levere ("push") stedbestedesdata til alarmtjenesten. For at gøre det muligt at følge den teknologiske udvikling, herunder udviklingen hen imod stadig mere præcise stedsbestem-

mende data, bør Kommissionen have beføjelse til at vedtage tekniske gennemførelsesregler, der kan sikre, at alarmnummeret 112 implementeres i Fællesskabet til gavn for EU's borgere.

- (20) Medlemsstaterne bør træffe særlige foranstaltninger for at sikre, at alarmtjenesterne, herunder 112, er lige så tilgængelige for handicappede, herunder døve, hørehæmmede, talehæmmede og døvstumme brugere, som for andre. Det kan betyde, at der skal tilvejebringes særligt terminaludstyr for hørehæmmede brugere, tekstformidlingstjenester eller andet specifikt udstyr.
- (21) De lande, som Den Internationale Telekommunikationsunion har tildelt det internationale retningsnummer 3883, har uddelegeret det administrative ansvar for det europæiske telefonnummerområde (ETNS) til Electronic Communications Committee (ECC) under Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT). Den teknologiske og markedsmæssige udvikling viser, at ETNS åbner en mulighed for, at der kan udvikle sig paneuropæiske tjenester, men at overdrevent bureaukratiske procedurekrav og mangel på samordning mellem de nationale administrationer hæmmer udviklingen. For at fremme udviklingen af ETNS bør man overføre forvaltningen af dette nummerområde (tildeling, overvågning og udvikling) til Den Europæiske Myndighed for Markedet for Elektronisk Kommunikation, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../... af [...]¹¹, herefter "markedsmyndigheden". Markedsmyndigheden bør på vegne af EU-medlemsstaterne i 3883-området varetage samordningen med de andre lande, der er med i 3883-området.
- (22) Et enhedsmarked indebærer, at slutbrugerne kan få forbindelse med alle numre i andre medlemsstaters nationale nummerplaner og benytte tjenester, herunder informations-samfundstjenester, der bruger numre, som inden for Fællesskabet ikke er geografisk bestemt, herunder bl.a. frikalds- og overtakseringsnumre. Slutbrugerne bør også kunne få forbindelse med numre i det europæiske telefonnummerområde (ETNS) og med internationale frikaldsnumre (UIFN). Der bør ikke lægges hindringer i vejen for opkald på tværs af grænserne til numre og benyttelse af de dertil knyttede tjenester, undtagen i objektivi velbegrundede tilfælde, som f.eks. når det er nødvendigt for at bekæmpe svig eller misbrug, f.eks. i forbindelse med visse særtjenester med overtaksering, eller hvor nummeret er defineret som rent nationalt (f.eks. et indenlandsk kortnummer). Der bør leveres tydelige og fuldstændige forhåndsoplysninger til brugerne om enhver ændring af taksterne for frikaldsnumre, f.eks. takster for internationale opkald til numre, som kan kaldes via de normale internationale retningsnumre. Kommissionen bør kunne vedtage gennemførelsesregler for at sikre, at slutbrugerne har faktisk mulighed for at kalde numre og benytte tjenester i hele Fællesskabet.
- (23) Forbrugerne bør kunne træffe velinformerede valg og skifte udbyder, når det er i deres interesse, således at de kan få fuldt udbytte af konkurrencen på markedet. Det er afgørende at sørge for, at det kan gøres uden hindringer af juridisk, teknisk eller praktisk art, herunder aftalevilkår, procedurer, afgifter osv. Dette hindrer ikke, at forbrugerftaler kan indeholde bestemmelser om rimelige mindsteperioder for aftalens løbetid. Nummerportabilitet er en afgørende faktor, som letter forbrugernes valg og fremmer effektiv konkurrence på markeder for elektronisk kommunikation, og bør derfor gennemføres med mindst mulig forsinkelse. Kommissionen bør kunne vedtage

¹¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

tekniske gennemførelsesbestemmelser på dette område for at tilpasse nummerportabiliteten til den markedsmæssige og teknologiske udvikling, herunder i givet fald portering af abonnentens personlige telefonbøger og profildata, der er oplagret i nettet. Bedømmelsen af, om de teknologiske og markedsmæssige forhold tillader portering af numre mellem net, der udbyder tjenester på et fast sted, og mobilnet, bør navnlig foretages ud fra slutbrugerpriserne og omstillingsomkostningerne for virksomheder, der udbyder tjenester til faste lokaliteter og mobilnetudbydere.

- (24) Fjernsynsudsendelse er en lineær audiovisuel medietjeneste, jf. definitionen i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af [...] 2007 om audiovisuelle medietjenester, som udbydes af en medietjenesteudbyder med henblik på samtidig modtagelse af programmer på basis af en programflade; en medietjenesteudbyder kan udbyde flere lyd- eller lyd- og billedprogramflader (kanaler). Der bør kun gælde lovfæstet fordelingspligt for nærmere bestemte programkanaler, der udbydes af en nærmere bestemt medietjenesteudbyder. Medlemsstaterne bør give klare begrundelser for fordelingsforpligtelser, der er fastlagt i den nationale lovgivning, så det sikres, at sådanne forpligtelser er gennemsigtige, forholdsmæssige og klart afgrænsede. Regler om fordelingspligt bør i denne forbindelse tilrettelægges på en måde, der giver tilstrækkelige incitamentter til effektive infrastrukturinvesteringer. Regler om fordelingspligt bør jævnlige tages op til nyvurdering med det formål at føre dem ajour med den teknologiske og markedsmæssige udvikling og sikre, at de fortsat står i et rimeligt forhold til de tilstræbte mål. De teknologiske og markedsmæssige forhold ændrer sig så hurtigt, at der bør gennemføres en sådan omfattende nyvurdering, som kræver offentlig høring af alle berørte parter, mindst hvert tredje år. En eller flere programkanaler kan suppleres med tjenester, der gør dem lettere tilgængelige for handicappede brugere, f.eks. videotekst, tekstning for hørehæmmede, synstolkning eller tegnsprogstolkning.
- (25) Medlemsstaterne bør tilrettelægge en passende høringsmekanisme for at overvinde de nuværende mangler med hensyn til høring af forbrugerne og tage behørigt hensyn til borgernes interesser. En sådan mekanisme kunne involvere et organ, som uafhængigt af den nationale tilsynsmyndighed og af tjenesteudbyderne udfører forskning i forbrugerrelaterede spørgsmål, eksempelvis forbrugeradfærd og mekanismer for udbyderskift, og som fungerer i åbenhed og leverer bidrag til de eksisterende mekanismer for høring af de berørte parter. Kommissionen bør have beføjelse til at vedtage gennemførelsesregler, som er nødvendige for at gøre det lettere for handicappede brugere at få adgang til og benytte elektroniske kommunikationstjenester og terminaludstyr, uden at indskrænke anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. maj 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse¹², særlig kravene om handicapvenlighed i artikel 3, stk. 3, litra f).
- (26) Kommissionen bør underrettes om forpligtelser, der pålægges en forsyningspligtig virksomhed.
- (27) Liberaliseringen af markederne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og den hurtige teknologiske udvikling har tilsammen sat skub i konkurrencen og den økonomiske vækst og har resulteret i en mangfoldighed af tjenester, som slutbrugerne kan få adgang til via offentlige elektroniske kommunikationsnet. Der er behov for at

¹² EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10 Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

sikre, at forbrugerne og brugerne ydes samme grad af privatlivs- og persondataskyttelse, uanset hvilken teknologi der benyttes til at levere en given tjenesteydelse.

- (28) De teknologiske fremskridt gør det muligt at udvikle nye applikationer, som bygger på apparater til dataindsamling og identifikation, herunder kontaktfrie apparater, der fungerer ved hjælp af radiofrekvenser. Eksempelvis benyttes der i radiofrekvensbaseret identifikation (RFID) radiofrekvenser til at opfange data fra entydigt identitetsmærkede brikker, og disse data kan derpå overføres gennem de eksisterende kommunikationsnet. Hvis sådanne teknologier får stor udbredelse, kan de give et stort økonomisk og samfundsmæssigt udbytte og dermed yde et væsentligt bidrag til det indre marked, hvis borgerne kan acceptere, at de bruges. For at opnå en sådan accept er det nødvendigt at sørge for, at det enkelte menneskes grundlæggende rettigheder beskyttes, herunder navnlig retten til privatlivets fred og til beskyttelse af persondata. Når sådanne anordninger forbindes med offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet eller indgår som grundlæggende infrastruktur i elektroniske kommunikationstjenester, bør de relevante bestemmelser i direktiv 2002/58/EF, herunder bestemmelserne om sikkerhed, trafikdata og lokaliseringsdata samt om kommunikationshemmelighed, finde anvendelse.
- (29) Brud på sikkerheden, der fører til tab eller beskadigelse af persondata om den enkelte abonnent kan medføre store økonomiske tab og skader for samfundet, herunder ved identitetstyveri, hvis ikke de afhjælpes hurtigt og på betryggende vis. Abonnenter, der kommer ud for sådanne sikkerhedshændelser, bør derfor straks informeres og orienteres om, hvordan de kan træffe de nødvendige forholdsregler. Orienteringen bør indeholde oplysninger om, hvilke foranstaltninger udbyderen har sat i værk for at afhjælpe bruddet på sikkerheden, og anbefalinger til de berørte brugere.
- (30) De nationale tilsynsmyndigheder bør bl.a. fremme EU-borgernes interesser ved at bidrage til sikringen af et højt beskyttelsesniveau for persondata og privatlivets fred. Det forudsætter, at de har de nødvendige ressourcer til at varetage deres opgaver, herunder at de råder over omfattende og pålidelige data om faktiske sikkerhedshændelser, der har medført beskadigelse af persondata om enkeltpersoner.
- (31) Der bør gives hjemmel til vedtagelse af gennemførelsesregler om opstilling af et fælles sæt af krav, der kan medføre fyldestgørende beskyttelse af privatlivet og af transmitterede eller behandlede persondata i forbindelse med brugen af elektroniske kommunikationsnet på det indre marked.
- (32) Når der fastsættes nærmere regler om, hvilken fremstillingsform og hvilke procedurer der skal anvendes ved orienteringen om sikkerhedsbrud, bør der tages hensyn til omstændighederne omkring sikkerhedsbruddet, herunder til om de pågældende persondata var beskyttet ved kryptering eller på en anden måde, der effektivt begrænser sandsynligheden af identitetstyveri eller andre former for misbrug. Sådanne regler og procedurer bør desuden tage hensyn til de lovhåndhævende myndigheders legitime interesser i tilfælde, hvor en åben redegørelse på et tidligt tidspunkt kunne udgøre en unødvendig hæmsko for efterforskningen af omstændighederne ved et sikkerhedsbrud.
- (33) Markedsmyndigheden kan bl.a. bidrage til bedre beskyttelse af persondata og privatlivets fred i Fællesskabet ved at stille ekspertise til rådighed og udsende gode råd, ved at fremme udvekslingen af bedste praksis inden for risikoforvaltning og ved at

opstille fælles metoder til risikovurdering. Den bør navnlig bidrage til at harmonisere relevante tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger.

- (34) Programmer, der til fordel for en tredjepart i det skjulte overvåger en brugers handlinger og/eller hindrer brugerens terminaludstyr i at fungere efter hensigten (såkaldt spionsoftware), udgør en alvorlig trussel mod privatlivets fred for brugerne. Det er nødvendigt at sikre et højt og ensartet beskyttelsesniveau for brugernes privatsfære, uanset om brugeren downloader de uønskede spionprogrammer uden at være klar over det, eller om de leveres og installeres skjult i programmer, der distribueres på andre eksterne datalagringsmedier som f.eks. cd'er, cd-rom'er eller usb-nøgler.
- (35) Udbydere af elektroniske kommunikationstjenester må foretage store investeringer for at bekæmpe uønskede reklamehenvendelser ("spam"). Desuden har de bedre forudsætninger end slutbrugerne, fordi de har den viden og de ressourcer, der skal til for at detektere og identificere spammere. Udbydere af mailtjenester og andre tjenesteudbydere bør derfor have mulighed for at anlægge sag mod spammere og således forsvare deres kunders interesser såvel som deres egne legitime erhvervsinteresser.
- (36) Behovet for at sikre en fyldestgørende beskyttelse af privatlivet og af transmitterede eller behandlede persondata i forbindelse med brugen af elektroniske kommunikationsnet i Fællesskabet gør det nødvendigt at sikre, at reglerne kan gennemføres og håndhæves effektivt, således at der bliver tilstrækkelige incitamenter til at overholde dem. De nationale tilsynsmyndigheder bør have tilstrækkelige beføjelser og ressourcer til at efterforske tilfælde af manglende overholdelse effektivt og herunder have mulighed for at indhente de relevante informationer, de har behov for med henblik på at afgøre klagesager og idømme bøder, når reglerne ikke overholdes.
- (37) Samarbejdet om og håndhævelsen af bestemmelserne på tværs af grænserne bør styrkes ved brug af eksisterende mekanismer som dem, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse ("forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde")¹³ gennem en ændring af denne forordning.
- (38) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af forsyningspligt-direktivet og direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen.
- (39) Kommissionen bør navnlig have beføjelse til at vedtage gennemførelsesbestemmelser om gennemsigtige tariffer, minimumkrav til tjenesternes kvalitet, effektiv implementering af 112-tjenesterne, effektiv mulighed for at komme i forbindelse med numre og benytte tjenester, bedre adgangsmuligheder for handicappede slutbrugere samt ændringer for at tilpasse bilagene til den tekniske udvikling eller til ændringer i efterspørgslen på markedet. Beføjelserne bør også omfatte gennemførelsesregler til informations- og anmeldelseskravene samt regler om samarbejde over grænserne. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at supplere direktivet med

¹³ EUT L 364 af 9.12.2004, s. 1.

nye ikke-væsentlige bestemmelser, bør de vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF. Når det er tvingende nødvendigt, at sagen skal behandles så hurtigt, at fristerne i forbindelse med forskriftsproceduren med kontrol ikke kan overholdes, bør Kommissionen kunne anvende den hasteprocedure, der er fastlagt i afgørelsens artikel 5a, stk. 6.

(40) Direktiv 2002/22/EF og 2002/58/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer til direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet)

I direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet) foretages følgende ændringer:

(1) Artikel 1 affattes således:

"Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Inden for rammerne af direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) vedrører nærværende direktiv udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester til slutbrugere. Formålet er, gennem reel konkurrence og reelle valgmuligheder, at sikre, at tjenester af høj kvalitet er offentligt tilgængelige i hele Fællesskabet, samt at tage højde for de tilfælde, hvor slutbrugernes behov ikke opfyldes tilfredsstillende af markedet. Direktivet indeholder desuden bestemmelser om terminaludstyr hos forbrugerne.
2. Det fastlægger slutbrugeres rettigheder og de tilsvarende forpligtelser for virksomheder, som udbyder offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. For at sikre, at der stilles forsyningspligtigheder til rådighed på markeder med fri og åben konkurrence, fastlægger dette direktiv det minimum af tjenester af en bestemt kvalitet, som alle slutbrugere under hensyn til særlige nationale forhold skal have adgang til for en rimelig pris, uden at det medfører konkurrenceforvridning. Direktivet fastsætter desuden forpligtelser med hensyn til udbud af visse obligatoriske tjenester."

(2) Artikel 2 ændres således:

(a) Litra b) ophæves.

(b) Litra c) affattes således:

"c) "offentligt tilgængelig telefonitjeneste": en tjeneste, der giver offentligheden mulighed for at etablere og modtage indenlandske og/eller internationale opkald direkte eller indirekte via operatørforvalg eller fast ope-

ratørvalg eller videresalg ved hjælp af et eller flere numre i en national eller international telefonnummerplan"

(3) Artikel 4 affattes således:

"Artikel 4

Udbud af fastnetadgang og udbud af telefonitjenester

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle rimelige anmodninger om tilslutning til et offentligt kommunikationsnet på et fast sted efterkommes af mindst én virksomhed.
2. Tilslutningen skal kunne formidle tale-, telefax- og datakommunikation med transmissionshastigheder, der er høje nok til at muliggøre velfungerende internetadgang, under hensyntagen til gængs teknologi, der bruges af de fleste abonnenter, og til hvad der er teknologisk muligt.
3. Medlemsstaterne sikrer, at alle rimelige anmodninger om etablering af en telefonitjeneste over den i stk. 1 omhandlede netforbindelse imødekommes af mindst én virksomhed således, at tjenesten giver mulighed for at etablere og modtage indenlandske og internationale opkald og opkald til alarmtjenester via alarmnummeret 112.

(4) Artikel 5, stk. 2, affattes således:

- "2. Nummerfortegnelsen og oplysningstjenesten i stk. 1 skal omfatte alle abonnenter på offentligt tilgængelige telefonitjenester, jf. dog artikel 12 i direktiv 2002/58/EF."

(5) Artikel 7 affattes således:

"Artikel 7

Særlige foranstaltninger for handicappede brugere

1. Medlemsstaterne træffer særlige foranstaltninger for handicappede slutbrugere for at sikre, at de har lige så gode og billige muligheder for at benytte offentligt tilgængelige telefonitjenester, herunder alarmtjenester, nummeroplysnings-tjenester og nummerfortegnelser, som andre slutbrugere.
2. Medlemsstaterne træffer under hensyn til de nationale forhold særlige foranstaltninger for at sikre, at handicappede slutbrugere har de samme valgmuligheder mellem virksomheder og tjenesteudbydere som flertallet af slutbrugere."

(6) I artikel 8 indsættes som stk. 3:

"3. Når en udpeget virksomhed, jf. stk. 1, vil afhænde sit accesnet eller en væsentlig del af det til en særskilt juridisk enhed med en anden ejer, underretter den i god tid forud den nationale tilsynsmyndighed, så denne kan bedømme, hvordan den påtænkte handel vil påvirke udbuddet af fastnetadgang og telefonitjenester i henhold til artikel 4. Den nationale tilsynsmyndighed kan gøre vilkår gældende i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet)."

(7) Artikel 9, stk. 1, 2 og 3, affattes således:

"1. De nationale tilsynsmyndigheder overvåger detailtaksternes udvikling og niveau for så vidt angår de tjenester, der i artikel 4, 5, 6 og 7 angives som omfattet af forsyningspligten, og som ydes af udpegede virksomheder eller, hvis der ikke er udpeget virksomheder med henblik på disse tjenester, på anden måde udbydes på markedet, navnlig i forhold til nationale forbrugerpriser og indkomster.

2. Medlemsstaterne kan under hensyn til de nationale forhold kræve, at de udpegede virksomheder tilbyder forbrugerne takstvalgmuligheder eller -ordninger, der afviger fra dem, der tilbydes under almindelige forretningsmæssige vilkår, navnlig for at sikre, at personer med lave indkomster eller personer med særlige sociale behov ikke hindres i at få adgang til eller anvende den netadgang, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, eller de forsyningspligtjenester, er nævnt i artikel 4, stk. 3, og artikel 5, 6 og 7, og som ydes af udpegede virksomheder.

3. Medlemsstaterne kan ud over eventuelle bestemmelser om, at de udpegede virksomheder skal tilbyde særlige takstvalgmuligheder, overholde prislofter, anvende geografisk udligning eller lignende ordninger, sikre, at der ydes støtte til forbrugere, der findes at have lav indtægt, handicap eller særlige sociale behov."

(8) Overskriften til kapitel III affattes således:

"TILSYN MED VIRKSOMHEDER MED EN STÆRK MARKEDSPOSITION PÅ SPECIFIKKE DETAILMARKEDER"

(9) Artikel 16 ophæves.

(10) Artikel 17 ændres således:

(a) Stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder pålægger virksomheder med en stærk markedsposition på et bestemt detailmarked passende regulerende forpligtelser, når virksomhederne er udpeget i overensstemmelse med artikel 14 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), og når:

a) en national tilsynsmyndighed på grundlag af en markedsanalyse udført i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) konstaterer, at der ikke er reel konkurrence på et bestemt detailmarked, der er afgrænset i overensstemmelse med rammedirektivets artikel 15, og

b) når den nationale tilsynsmyndighed konkluderer, at forpligtelser, der er pålagt i medfør af direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet), ikke vil føre frem til de mål, der er fastsat i artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)."

(b) Stk. 3 ophæves.

(11) Artikel 18 og 19 ophæves.

(12) Artikel 20 og 21 affattes således:

"Artikel 20

Kontrakter

1. Denne artikel finder anvendelse medmindre andet er fastsat i fællesskabsreglerne om forbrugerbeskyttelse, navnlig direktiv 93/13/EØF og 97/7/EF, samt nationale regler, der er i overensstemmelse med fællesskabsretten.
2. Medlemsstaterne sikrer, at forbrugere, der abonnerer på tjenester, som giver tilslutning til et offentligt kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige telefonitjenester, har ret til en kontrakt med en virksomhed eller virksomheder, der udbyder sådanne tjenester og/eller tilslutninger. Kontrakten skal mindst specificere følgende:
 - a) leverandørens navn og adresse
 - b) hvilke ydelser der leveres og på hvilket kvalitetsniveau, samt tidspunkt for første tilslutning
 - c) tilbudte vedligeholdelsesniveauer
 - d) nærmere oplysninger om priser og takster og om, hvordan der kan indhentes ajourførte oplysninger om samtlige gældende takster og vedligeholdelsesgebyrer
 - e) kontraktens varighed samt vilkår for forlængelse og afbrydelse af tjenester og kontrakt, inklusive direkte omkostninger ved portabilitet for numre og andre identifikationsmidler
 - f) eventuel kompensation for manglende opfyldelse af tjenesternes kontraktfæstede kvalitetsniveau samt de tilbagebetalingsregler, der i så fald gælder
 - g) hvordan en procedure til bilæggelse af tvister, jf. artikel 34, indledes
 - h) hvilke forholdsregler den virksomhed, der leverer forbindelserne og/eller tjenesterne, kan træffe som reaktion på sikkerheds- eller integritetsmæssige hændelser eller trusler og svage punkter.

Medlemsstaterne kan udvide disse forpligtelser til også at omfatte kontrakter med andre slutbrugere.

3. De oplysninger, der er anført i stk. 2, skal også medtages i kontrakter, som indgås mellem forbrugere og andre udbydere af elektroniske kommunikationstjenester end dem, der leverer tilslutning til et offentligt kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige telefonitjenester. Medlemsstaterne kan udvide denne forpligtelse til også at omfatte kontrakter med andre slutbrugere.
4. Medlemsstaterne sikrer, at abonnenter, der indgår kontrakt med en virksomhed, der udbyder elektroniske kommunikationstjenester, som omfatter talekommunikation, får tydelige oplysninger om, hvorvidt tjenesten giver mulighed for alarmopkald. Udbydere af elektroniske kommunikationstjenester sørger for, at kunderne får tydelige oplysninger om manglende adgang til alarmopkald, før kontrakten indgås, og derefter med jævne mellemrum.
5. Medlemsstaterne sikrer, at abonnenter, der indgår kontrakter med virksomheder, som udbyder elektroniske kommunikationstjenester og/eller -net, får tydelige oplysninger, før kontrakterne indgås, og derefter med jævne mellemrum, om hvordan udbyderen eventuelt begrænser deres adgang til eller mulighed for at distribuere lovligt indhold eller benytte lovlige applikationer og tjenester efter eget valg.
6. Medlemsstaterne sikrer, at abonnenter, der indgår kontrakter med virksomheder, som udbyder elektroniske kommunikationstjenester og/eller -net, får tydelige oplysninger, før kontrakterne indgås, og derefter med jævne mellemrum, om deres pligt til at overholde reglerne om ophavsret og beslægtede rettigheder. Uden indskrænkning for direktiv 2000/31/EF om elektronisk handel indbefatter dette en pligt til at oplyse abonnenterne om de mest almindelige overtrædelser og om, hvilke retlige følger de kan få.
7. Abonnenter skal have ret til at opsige deres kontrakt uden strafgebyr, når de får meddelelse om forslag fra virksomheden til ændringer i kontraktbetingelserne. Abonnenter skal med passende frist og mindst en måned i forvejen underrettes om sådanne ændringer og skal samtidig underrettes om deres ret til at opsige kontrakten, hvis de ikke kan godkende de nye betingelser."

"Artikel 21

Transparens og offentliggørelse af oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at transparente, sammenlignelige, fyldestgørende og ajourførte oplysninger om gældende priser og takster samt om standardbetingelser og -vilkår for så vidt angår adgang til og anvendelse af de tjenester, der er omhandlet i artikel 4, 5, 6 og 7, er tilgængelige for slutbrugere og forbrugere, jf. bestemmelserne i bilag II.
2. Medlemsstaterne sørger for, at virksomheder, der udbyder offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet og/eller -tjenester, offentliggør sammenlignelige, fyldestgørende og ajourførte oplysninger om gældende priser og

takster for adgang til og brug af de tjenester, som de udbyder til forbrugerne. Disse oplysninger skal offentliggøres i en let tilgængelig form.

3. De nationale tilsynsmyndigheder fremmer formidlingen af oplysninger, der sætter slutbrugerne og forbrugerne i stand til selv at vurdere omkostningerne ved alternative forbrugsmønstre ved hjælp af interaktive guider eller tilsvarende teknikker. Medlemsstaterne sørger for, at de nationale tilsynsmyndigheder stiller sådanne guider eller teknikker til rådighed, når de ikke findes på markedet. Tredjeparter har ret til at afgiftsfrit at bruge de takster, der offentliggøres af virksomheder, som udbyder elektroniske kommunikationsnet og/eller -tjenester, til at sælge sådanne interaktive guider eller stille dem til rådighed.
4. Medlemsstaterne sørger for, at de nationale tilsynsmyndigheder kan tvinge virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationstjenester, til at give kunderne de gældende takstoplysninger på salgstidspunktet og -stedet, så det sikres, at kunderne er fuldt informeret om prisvilkårene.
5. Medlemsstaterne sørger for, at tilsynsmyndighederne kan tvinge virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationstjenester og/eller -net til at give kunderne de oplysninger, der forlanges i artikel 20, stk. 5, i en klar, dækkende og let tilgængelig form.
6. For at sikre slutbrugerne en ensartet praksis med hensyn til takstransparens og for at sikre, at de oplysninger, der forlanges i artikel 20, stk. 5, fremskaffes på fællesskabsplan, kan Kommissionen efter høring af Den Europæiske Myndighed for Markedet for Elektronisk Kommunikation (herefter: "markedsmyndigheden") vedtage relevante tekniske gennemførelsesforanstaltninger på dette område, f.eks. ved at specificere en metode eller nogle procedurer. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 37, stk. 2. I særlig hastende tilfælde kan Kommissionen anvende hasteproceduren i artikel 37, stk. 3."

(13) Artikel 22 ændres således:

(a) Stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder efter at have taget hensyn til de berørte parter synspunkter har mulighed for at kræve af virksomheder, der udbyder offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet og/eller -tjenester, at de offentliggør sammenlignelige, fyldestgørende og ajourførte oplysninger for slutbrugerne om deres tjenesters kvalitet, herunder om ligeværdige adgangsmuligheder for handicappede slutbrugere. På anmodning meddeles oplysningerne også den nationale tilsynsmyndighed inden offentliggørelse."

(b) Følgende indsættes som stk. 3:

"3. For at hindre, at tjenesten forringes og trafikken over nettene sinkes, kan Kommissionen efter at have hørt markedsmyndigheden vedtage tekniske gennemførelsesforanstaltninger om mindstekrav til tjenesters kvalitet, som skal fastsættes

af den nationale tilsynsmyndighed over for virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 37, stk. 2. I særlig hastende tilfælde kan Kommissionen anvende hasteproceduren i artikel 37, stk. 3."

(14) Artikel 23 affattes således:

"Artikel 23

Tjenesternes disponibilitet

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de offentligt tilgængelige telefonitjenester, der udbydes over offentlige kommunikationsnet, også står til rådighed under omfattende netsammenbrud og i tilfælde af force majeure. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder, som udbyder offentligt tilgængelige telefonitjenester, træffer alle rimelige foranstaltninger for at sikre, at muligheden for at kalde alarmtjenester ikke afbrydes."

(15) Artikel 25 ændres således:

(a) Overskriften affattes således:

"Nummeroplysningstjenester"

(b) Stk. 3 affattes således:

"3. Medlemsstaterne sikrer, at alle slutbrugere af en offentligt tilgængelig telefoni-tjeneste, har adgang til nummeroplysningstjenester, jf. artikel 5, stk. 1, litra b)."

(c) Stk. 5 affattes således:

"5. Bestemmelserne i stk. 1, 2, 3 og 4 gælder, i det omfang andet ikke er fastsat i Fællesskabets retsfor skrifter om beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred, særlig direktiv 2002/58/EF, artikel 12."

(16) Artikel 26, 27 og 28 affattes således:

"Artikel 26

Alarmtjenester og det fælleseuropæiske alarmnummer

1. Medlemsstaterne sørger for, at alle slutbrugere af tjenester som anført i stk. 2, herunder brugere af offentlige betalingstelefoner, kan ringe gratis og uden brug af noget betalingsmiddel til alarmtjenester på det fælleseuropæiske alarmnummer 112, foruden til de andre alarmnumre, som de nationale tilsynsmyndigheder eventuelt har fastlagt.

2. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder, der udbyder en tjeneste, som giver mulighed for at foretage indenlandske og/eller internationale opkald ved hjælp af et eller flere numre i en national eller international telefonnummerplan, også giver adgang til alarmtjenester.
3. Medlemsstaterne sikrer, at opkald til det fælleseuropæiske alarmnummer 112 besvares hensigtsmæssigt og håndteres bedst muligt i forhold til den måde, de nationale alarmsystemer er tilrettelagt på. Sådanne opkald besvares og håndteres mindst lige så hurtigt og effektivt som opkald til det eller de nationale alarmnumre i lande, hvor sådanne numre stadig er i brug.
4. Medlemsstaterne sørger for, at handicappede slutbrugere kan benytte alarmtjenesterne. Med det formål at sikre, at handicappede slutbrugere er i stand til at benytte alarmtjenesterne, når de rejser i andre medlemsstater, kan der også træffes foranstaltninger, der skal sikre overensstemmelse med gældende standarder eller specifikationer offentliggjort efter bestemmelserne i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), artikel 17.
5. Medlemsstaterne sikrer, at der for alle opkald til det fælleseuropæiske alarmnummer 112 gratis stilles lokaliseringsoplysninger om den kaldende part til rådighed for beredskabsmyndighederne.

Medlemsstaterne forlanger, at opkaldslokaliseringsdata automatisk fremsendes, så snart alarmopkaldet når beredskabsmyndigheden.

6. Medlemsstaterne sikrer, at borgerne informeres fyldestgørende om, at det fælles europæiske alarmnummer 112 findes, og om, hvordan det bruges, navnlig ved målrettet oplysning af rejsende mellem medlemsstaterne. Medlemsstaterne forelægger en årlig rapport for Kommissionen og markedsmyndigheden om, hvilke foranstaltninger de har truffet i denne henseende.
7. For at sikre, at 112-tjenesterne indføres effektivt i medlemsstaterne og også kan benyttes af handicappede slutbrugere, når de rejser i andre medlemsstater, kan Kommissionen vedtage tekniske gennemførelsesforanstaltninger efter at have hørt markedsmyndigheden.

Sådanne foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 37, stk. 2. I særlig hastende tilfælde kan Kommissionen anvende hasteproceduren i artikel 37, stk. 3."

"Artikel 27

Europæiske adgangskoder

1. Medlemsstaterne sikrer, at "00" er standardpræfiks for udlandsopkald. Der kan indføres eller opretholdes særordninger for lokale telefonopkald over grænsen mellem to medlemsstater. Slutbrugerne i de pågældende områder informeres fyldestgørende om sådanne ordninger.

2. De medlemsstater, som ITU har tildelt det internationale retningsnummer 3883, overdrager ansvaret for forvaltningen af det europæiske telefonnummerområde til markedsmyndigheden.
3. Medlemsstaterne sikrer, at alle virksomheder, der udbyder offentligt tilgængelige telefonitjenester, formidler alle opkald til og fra det europæiske telefonnummerområde, for en betaling, der ikke er større end den højeste sats for opkald til og fra andre medlemsstater."

"Artikel 28

Mulighed for at kalde numre og benytte tjenester

1. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at slutbrugerne kan:
 - a) få forbindelse med og benytte tjenester, herunder informationsamfundstjenester, der udbydes inden for Fællesskabet, og
 - b) få forbindelse med alle numre, der udbydes i Fællesskabet, herunder numrene i medlemsstaternes nationale nummerplaner, numrene i det europæiske telefonnummerområde og de internationale frikaldsnumre (*Universal International Freephone Numbers*, UIFN).

De nationale tilsynsmyndigheder kan i enkelttilfælde spærre numre eller tjenester, når svig eller misbrug gør det berettiget.

2. For at sikre, at slutbrugerne har reel mulighed for at kalde numre og benytte tjenester i hele Fællesskabet, kan Kommissionen vedtage tekniske gennemførelsesforanstaltninger efter at have hørt markedsmyndigheden. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 37, stk. 2. I særlig hastende tilfælde kan Kommissionen anvende hasteproceduren i artikel 37, stk. 3.

Tekniske gennemførelsesforanstaltninger af denne art kan med mellemrum tages op til revurdering for at tage hensyn til den markeds-mæssige og teknologiske udvikling."

(17) Artikel 29 ændres således:

(a) Stk. 1 affattes således:

- "1. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder kan pålægge alle virksomheder, der driver offentligt tilgængelige telefonitjenester og/eller offentlige kommunikationsnet, at stille yderligere faciliteter som anført i bilag I, del B, til rådighed for slutbrugerne i den udstrækning, det er teknisk muligt og økonomisk bæredygtigt."

(b) Stk. 3 affattes således:

- "3. Medlemsstaterne kan stille de i bilag I, del A, punkt e), omhandlede forpligtelser vedrørende afbrydelse som et generelt krav til alle virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige telefoni-tjenester, jf. dog artikel 10, stk. 2."

(18) Artikel 30 affattes således:

"Artikel 30

Foranstaltninger for at lette udbyderskift

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle abonnenter med numre fra de nationale nummerplaner på anmodning kan bevare deres nummer eller numre uafhængigt af, hvilken virksomhed der udbyder tjenesten, i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag I, del C.
2. De nationale tilsynsmyndigheder sørger for, at priser for nummerportabilitet, der opkræves mellem operatørerne, er baseret på omkostningerne, og at eventuelle direkte gebyrer, der skal betales af abonnenterne, ikke virker hæmmende på udnyttelsen af denne mulighed.
3. De nationale tilsynsmyndigheder må ikke fastsætte detailedstakster for portering af numre på en måde, som kan medføre konkurrenceforvridning, som f.eks. fastsættelse af specifikke eller fælles detailedstakster.
4. Portering og derpå følgende aktivering af numre udføres med den kortest mulige frist og senest én arbejdsdag efter abonnentens oprindelige anmodning.
5. Efter at have hørt markedsmyndigheden og under hensyntagen til de teknologiske og markedsmæssige forhold kan Kommissionen ændre bilag I efter fremgangsmåden i artikel 37, stk. 2.

Ved en sådan ændring kan der bl.a. fastsættes bestemmelser om:

- a) nummerportabilitet mellem fastnet og mobilnet
 - b) portabilitet for abonnentidentifikationsmidler med tilhørende oplysninger, som bestemmelserne i stk. 2, 3 og 4 i så fald også gælder for.
6. Uden at det indebærer forbud mod en eventuel mindsteperode for kontraktens varighed, sikrer de nationale tilsynsmyndigheder, at vilkår og procedurer for opsigelse af en kontrakt ikke virker hæmmende på skift af tjenesteudbyder."

(19) Artikel 31, stk. 1, affattes således:

- "1. Medlemsstaterne kan pålægge virksomheder i deres område, som udbyder elektroniske kommunikationsnet, der anvendes til fordeling af radio- og tv-udsendelser til offentligheden, en rimelig "must carry"-forpligtelse for så vidt angår bestemte radio- og tv-kanaler og tilgængelighedstjenester, hvis et betydeligt antal slutbrugere af sådanne net anvender dem som deres primære ad-

gang til radio- og tv-modtagelse. En sådan forpligtelse pålægges udelukkende, hvis det er nødvendigt for at opfylde almennyttige målsætninger, som hver medlemsstat klart og udtrykkeligt har fastlagt sin nationale lovgivning, og forpligtelsen skal stå i et rimeligt forhold til det tilsigtede mål og være transparent.

Medlemsstaterne tager de i første afsnit anførte forpligtelser op til revurdering seneste et år efter <tidsfrist for gennemførelse af ændringsretsakten>, medmindre medlemsstaterne har gennemført en sådan revurdering inden for de foregående to år.

Medlemsstaterne revurderer "must carry"-forpligtelserne mindst hvert tredje år.

(20) Artikel 33 ændres således:

(a) I stk. 1 indsættes som andet afsnit:

"Medlemsstaterne sikrer navnlig, at de nationale tilsynsmyndigheder opretter en høringsmekanisme, der sikrer, at forbrugernes interesser i elektronisk kommunikation får tilstrækkelig vægt i tilsynsmyndighedernes beslutningsprocesser."

(b) Som stk. 3 og 4 tilføjes:

3. Medlemsstaterne forelægger en årlig rapport for Kommissionen og markedsmyndigheden om, hvilke foranstaltninger de har truffet, og hvilke forbedringer der er sket med hensyn til de elektroniske kommunikationstjenesters interoperabilitet og med hensyn til handicappede slutbrugeres anvendelse af dem og adgang til dem.
4. Uden at dette indskrænker anvendelsen af direktiv 1999/5/EF, særlig kravene om anvendelsesegnethed for handicappede brugere i artikel 3, stk. 3, litra f), kan Kommissionen efter at have hørt markedsmyndigheden og efter en offentlig høring træffe passende tekniske gennemførelsesforanstaltninger for at løse problemer, der rejses i den rapport, der er omhandlet i stk. 3, med det formål at gøre det lettere for handicappede brugere at benytte sig af elektroniske kommunikationstjenester og udstyr til elektronisk kommunikation. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 37, stk. 2. I særlig hastende tilfælde kan Kommissionen anvende hasteproceduren i artikel 37, stk. 3."

(21) Artikel 34, stk. 1, affattes således:

- "1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes transparente, enkle og prisbillige udenretslige procedurer til behandling af uløste tvister mellem forbrugere og virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og/eller -tjenester, om vilkårene i eller gennemførelsen af kontrakter om tilrådighedsstillelse af sådanne net eller tjenester. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til sikring af, at sådanne procedurer muliggør en retfærdig og hurtig tvistbilæggelse, og kan, hvor det er berettiget, vedtage en tilbagebetalings- og/eller kompensations-

ordning. Medlemsstaterne kan udvide disse forpligtelser til også at gælde for tvister, der involverer andre slutbrugere.

Medlemsstaterne sikrer, at de organer, der behandler sådanne tvister, forsyner Kommissionen og markedsmyndigheden med relevante oplysninger til statistisk brug."

(22) Artikel 35 affattes således:

"Artikel 35

Tilpasning af bilag

Den nødvendige tilpasning af bilag I, II, III og VI til den tekniske udvikling eller til ændringer i efterspørgslen vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 37, stk. 2."

(23) Artikel 36, stk. 2, affattes således:

"2. De nationale tilsynsmyndigheder underretter Kommissionen om, hvilke forpligtelser de pålægger forsyningspligtige virksomheder. Kommissionen underrettes straks om enhver ændring, der berører de forpligtelser, virksomhederne er pålagt, og om enhver ændring af, hvilke virksomheder der berøres af dette direktivs bestemmelser."

(24) Artikel 37 affattes således:

"Artikel 37

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det ved artikel 22 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) nedsatte kommunikationsudvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1, 2, 4 og 6, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8."

(25) Bilag I, II og III affattes som angivet i bilag I, II og III til nærværende direktiv.

(26) Bilag VII ophæves.

Artikel 2

Ændringer til direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation)

I direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) foretages følgende ændringer:

(1) Artikel 2, litra e), affattes således:

"e) "opkald": en forbindelse, som etableres ved hjælp af en offentligt tilgængelig telefonitjeneste og giver mulighed for tovejskommunikation

(2) Artikel 3 affattes således:

"Artikel 3

Omfattede tjenester

Dette direktiv finder anvendelse på behandling af personoplysninger i forbindelse med, at offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester stilles til rådighed via offentlige kommunikationsnet i Fællesskabet, herunder offentlige kommunikationsnet med dataindsamlings- og identifikationsudstyr.

(3) Artikel 4 ændres således:

(a) Overskriften affattes således:

"Databehandlingsikkerhed"

(b) Som stk. 3 og 4 tilføjes:

- "3. Sker der brud på sikkerheden, der fører til hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, tab, ændring, ubeføjet videregivelse af eller adgang til persondata, der sendes, lagres eller på anden måde behandles i forbindelse med udbuddet af offentligt tilgængelige kommunikationstjenester i Fællesskabet, skal udbyderen af offentligt tilgængelige kommunikationstjenester uden unødigt forsinkelse underrette den berørte abonnent og den nationale tilsynsmyndighed om bruddet. Underretningen til abonnenten skal mindst indeholde en beskrivelse af bruddets karakter og anbefalinger af, hvordan dets mulige negative virkninger kan afbødes. Underretningen til den nationale tilsynsmyndighed skal derudover beskrive følgerne af bruddet, og hvilke modforholdsregler udbyderen har truffet.
4. For at sikre en ensartet gennemførelse af de foranstaltninger, der er anført i stk. 1, 2 og 3, kan Kommissionen efter at have hørt Den Europæiske Myndighed for Markedet for Elektronisk Kommunikation (herefter: "markedsmyndigheden") og den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse vedtage tekniske

gennemførelsesforanstaltninger om, blandt andet, under hvilke omstændigheder informations- og underretningskravene i denne artikel gælder, samt hvilke former og procedurer der skal anvendes.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14a, stk. 2. I særlig hastende tilfælde kan Kommissionen anvende hasteproceduren i artikel 14a, stk. 3."

(4) Artikel 5, stk. 3, affattes således:

"3. Medlemsstaterne sikrer, at det kun er tilladt at lagre oplysninger eller at opnå adgang til oplysninger, der allerede er lagret, i en abonnents eller brugers terminaludstyr, på betingelse af, at abonnenten eller brugeren får klare og fyldestgørende oplysninger, bl.a. om formålet med behandlingen i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF, og får ret til at nægte den registeransvarlige mulighed for at foretage en sådan behandling. Dette er ikke til hinder for teknisk lagring eller adgang til oplysninger, hvis det alene sker med det formål at overføre eller lette overføring af kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet eller er absolut påkrævet for at levere en informations-samfundstjeneste, abonnenten eller brugeren udtrykkelig ønsker."

(5) I artikel 13 indsættes som stk. 6:

"6. Uden at indskrænke en eventuel administrativ klageadgang, som blandt andet kan indføres i medfør af artikel 15a, stk. 2, sikrer medlemsstaterne, at fysiske og juridiske personer med en legitim interesse i at bekæmpe overtrædelser af nationale bestemmelser i medfør af denne artikel, herunder en udbyder af elektroniske kommunikationstjenester, der vil beskytte sine legitime forretningsinteresser eller sine kunders interesser, kan indbringe sådanne overtrædelser for domstolene."

(6) Som artikel 14a indsættes:

"Artikel 14a

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det kommunikationsudvalg, der er nedsat ved artikel 22 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1, 2, 4 og 6, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8."

(7) Som artikel 15a indsættes:

"Artikel 15a

Gennemførelse og håndhævelse

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den <tidsfrist for gennemførelse af ændringsretsakten> Kommissionen meddelelse om disse sanktionsbestemmelser og giver omgående meddelelse om senere ændringer af betydning for dem.
2. Uden at indskrænke en eventuel adgang til at klage ved domstolene sikrer medlemsstaterne, at den nationale tilsynsmyndighed har beføjelse til at beordre overtrædelser som omhandlet i stk. 1 bragt til ophør.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder har alle nødvendige beføjelser og ressourcer til efterforskning, herunder mulighed for at skaffe sig relevante oplysninger, som de måtte have brug for under overvågningen og håndhævelsen af nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv.
4. For at sikre, at samarbejdet hen over grænserne om at håndhæve de nationale love, der vedtages i medfør af dette direktiv, og for at tilvejebringe harmoniserede vilkår for udbuddet af tjenester, der medfører datastrømme hen over grænserne, kan Kommissionen vedtage tekniske gennemførelsesforanstaltninger efter at have hørt markedsmyndigheden og de relevante tilsynsmyndigheder.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14a, stk. 2. I særlig hastende tilfælde kan Kommissionen anvende hasteproceduren i artikel 14a, stk. 3."

Artikel 3

Ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004

I bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 af 27. oktober 2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivningen om forbrugerbeskyttelse ("forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde")¹⁴ tilføjes følgende punkt:

"17. For så vidt angår forbrugerbeskyttelse: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og

¹⁴ EUT L 364 af 9.12.2004, s. 1.

beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor, artikel 13 (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.)"

Artikel 4

Gennemførelse i national ret

- (1) Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den [...] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den [...].

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

- (2) Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på [...dagen] efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 6

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

BESKRIVELSE AF FACILITETER OG TJENESTER NÆVNT I ARTIKEL 10 (KONTROL MED UDGIFTER) OG ARTIKEL 29 (SUPPLERENDE FACILITETER)

Del A

I artikel 10 omhandlede faciliteter og tjenester:

a) Specificerede regninger

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder med forbehold af bestemmelserne i den relevante lovgivning om beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred kan fastlægge et mindsteniveau for de specificerede regninger, som de udpegede virksomheder (jf. artikel 8) sender til forbrugerne uden beregning, for at disse kan

i) kontrollere og styre, hvilke beløb der er debiteret for anvendelse af det offentlige kommunikationsnet på et fast sted og/eller tilhørende offentligt tilgængelige telefonitjenester, og

ii) følge tilstrækkeligt med i deres forbrug og udgifter og på den måde til en vis grad styre regningernes størrelse.

For en rimelig pris eller gratis kan abonnenterne eventuelt tilbydes en større detaljeringsgrad.

Opkald, der er gratis for den kaldende abonnent, herunder opkald til hjælpetjenester, må ikke figurere på den kaldende abonnents specificerede regning.

b) Selektiv spærring af udgående opkald uden beregning

Herved forstås en gratis facilitet, hvor abonnenten efter anmodning til en udpeget virksomhed, der udbyder telefonitjenester, kan få spærret udgående opkald af nærmere bestemte typer eller til nærmere bestemte typer numre.

c) Forudbetalingssystemer

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder kan forlange, at de udpegede virksomheder giver forbrugerne mulighed for forudbetaling af tilslutning til det offentlige kommunikationsnet og af brug af de offentligt tilgængelige telefonitjenester.

d) Ratevis betaling af oprettelsesgebyrer

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder kan forlange, at de udpegede virksomheder giver forbrugerne mulighed for at betale for tilslutning til det offentlige kommunikationsnet i flere rater.

e) Manglende betaling

Medlemsstaterne tillader, at der træffes nærmere bestemte, rimeligt afpassede, ikke-diskriminerende og offentliggjorte foranstaltninger med det formål at få dækket ubetalte regninger fra operatører, der er udpeget i medfør af artikel 8. Disse foranstaltninger skal omfatte bestemmelser om, at abonnenten på forhånd varsles behørigt om eventuelle følger i

form af afbrydelse af tjenesten eller afkobling fra nettet. Normalt må kun den berørte tjeneste afbrydes. Hvor der er tale om svig, gentagne tilfælde af for sen betaling eller manglende betaling, sikrer medlemsstaterne, at den nationale tilsynsmyndighed undtagelsesvis kan tillade afkobling fra nettet ved manglende betaling af regninger for tjenester, der er ydet over nettet. Afkobling fra nettet på grund af manglende betaling bør først finde sted, efter at abonnenten har fået en advarsel herom i passende tid i forvejen. Medlemsstaterne kan tillade, at der inden fuldstændig afkobling fra nettet bliver en periode med begrænset betjening, hvor der kun kan benyttes tjenester, som er gratis for abonnenten (f.eks. 112-opkald).

Del B

Liste over de i artikel 29 omhandlede faciliteter:

- a) Tonesignalering eller DTMF (dual-tone multi-frequency operation)

Herved forstås, at det offentlige kommunikationsnet understøtter brugen af DTMF-toner som defineret i ETSI ETR 207 til end-to-end-signalering gennem nettet, både inden for den enkelte medlemsstat og mellem medlemsstaterne indbyrdes.

- b) Nummervisning

Herved forstås, at den kaldte part kan se den kaldende parts nummer, inden samtalen etableres.

Denne facilitet skal udbydes i overensstemmelse med den relevante lovgivning om beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred, navnlig direktiv 2002/58/EF.

I det omfang, det er teknisk muligt, stiller operatørerne data og signaler til rådighed for at gøre det lettere at tilbyde nummervisning og tonesignalering på tværs af medlemsstaternes grænser.

Del C

Gennemførelse af bestemmelserne om nummerportabilitet i artikel 30

Kravet om, at alle abonnenter med numre fra de nationale nummerplaner, efter anmodning kan beholde deres nummer eller numre uafhængigt af, hvilken virksomhed der leverer tjenesten, gælder:

- a) for så vidt angår geografiske numre på et bestemt sted, og
b) for så vidt angår ikke-geografiske numre på et hvilket som helst sted.

Dette afsnit finder ikke anvendelse på nummerportabilitet mellem net, der udbyder tjenester på et fast sted, og mobilnet.

BILAG II

INFORMATION, DER SKAL OFFENTLIGGØRES I HENHOLD TIL ARTIKEL 21 (TRANSPARENS OG OFFENTLIGGØRELSE AF OPLYSNINGER)

Den nationale tilsynsmyndighed er ansvarlig for, at oplysningerne i dette bilag offentliggøres som foreskrevet i artikel 21. Den nationale tilsynsmyndighed afgør, hvilke oplysninger der skal offentliggøres af de virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige telefonitjenester, og hvilke oplysninger der skal offentliggøres af den nationale tilsynsmyndighed selv for at sikre, at forbrugerne har mulighed for at træffe et informeret valg. Når det er virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige telefonitjenester, der skal offentliggøre oplysningerne, kan den nationale tilsynsmyndighed foreskrive måden det skal gøres på for at sikre, at forbrugerne bliver fuldt informeret.

1. Navn og adresse på virksomheden/virksomhederne

Det vil sige navn og hovedsædeadresse på den eller de virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige telefonitjenester.

2. Beskrivelse af ydelserne

2.1. Omfanget af de ydelser, der udbydes.

2.2. Standardtakster med en angivelse af, hvad hvert takstelement omfatter (f.eks. tilslutningsafgifter, alle former for brugsafgifter, vedligeholdelsesafgifter), samt nærmere oplysninger om standardrabatter og om særlige og målrettede takstordninger.

2.3. Kompensations-/tilbagebetalingspolitik, herunder nærmere oplysninger om eventuelle kompensations- eller tilbagebetalingsordninger.

2.4. Tilbudte vedligeholdelsestyper.

2.5. Standardkontraktvilkår, herunder i givet fald oplysninger om en mindste kontraktperiode, om, hvordan kontrakten kan opsiges, og om procedurer og direkte afgifter i forbindelse med portering af numre og andre identifikationsmidler.

3. Tvistbilæggelsesordninger, herunder ordninger, der er fastlagt af den pågældende virksomhed

4. Oplysninger om rettigheder i forbindelse med forsyningspligtigheder, herunder de faciliteter og tjenester, der er nævnt i bilag I.

BILAG III

PARAMETRE FOR TJENESTEKVALITET

PARAMETRE, DEFINITIONER OG MÅLEMETODER FOR LEVERINGSTID OG TJENESTEKVALITET, JF. ARTIKEL 11 OG 22

For virksomheder, der er udpeget til at udbyde adgang til et offentligt kommunikationsnet

PARAMETER	DEFINITION	MÅLEMETODE
(Note 1)		
Leveringstid for tilslutning	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Fejlhyppighed pr. abonnentledning	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Ventetid for fejlretning	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1

For virksomheder, der er udpeget til at udbyde en offentligt tilgængelig telefonitjeneste

Etableringstid for samtaler	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
(Note 2)		
Svartider for telefonistekspederede tjenester	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Svartider for nummeroplysningstjenester	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Procent funktionsdygtige offentlige mønt- og korttelefoner	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Klager over urigtig fakturering	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Procent mislykkede opkald	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
(Note 2)		

Der er tale om version 1.1.1 af ETSI EG 201 769-1 (april 2000).

Note 1

Parametrene bør måles således at der kan foretages en præstationsanalyse på regionalt niveau (dvs. mindst med en detaljeringsgrad, der svarer til niveau 2 i Eurostats nomenklatur for statistiske territoriale enheder (NUTS)).

Note 2

Medlemsstaterne kan beslutte, ikke at kræve ajourførte oplysninger vedrørende kvalitetsmålene for disse to indikatorer, hvis det kan dokumenteres, at kvaliteten inden for disse to områder er tilfredsstillende.